

गर्वं definiert PRATĀPAR. 33, a, 5. धन^० DAṢAK. in BENF. Chr. 191, 23. In der Dramatik eine hochmüthige Rede: गर्वी ऽवलेपनं वाक्यम् SĀH. D. 473. 471.

गर्वर nach UGĒVAL. zu UṆĀDIS. 2, 123 m. Hochmuth, adj. hochmüthig (z. B. नायक).

गर्वाट vgl. दर्दट.

गर्वाय्, द्वीपी च गर्वायते Spr. 366.

गर्हण n. SARVADARĀNAS. 44, 10. In der Dramatik ein Vorwurf, indem man einen Fehler zur Sprache bringt: ह्यपोद्घोषणायां (so ist zu lesen) तु भर्त्सना गर्हणं तु तत् SĀH. D. 461. 434. adj. einen Tadel involvirend: प्रभ्र KATHĀS. 83, 35.

1. गल् 1) Z. 3 गलत्कुष्ठ auch Spr. 3991. — 2) umfallen (von einem Menschen): गलति Spr. 1971. — 3) गलत्पद्मतिक्रम्यागलता सह संधानम् Schol. zu VS. PRĀT. 4, 77. 194. गलितेन्द्र VARĀH. BRH. 23 (23), 8. गलिततनु (vom Monde) 13, 8. गलत्प्राण KATHĀS. 88, 42. गलन्मति Spr. 3913. तावच्च धैर्येणा सनं तन्मे गलितं दिनम् KATHĀS. 104, 111. सेतो-र्वन्धः पयसि गलिते Spr. 2989. गलितसत्र KATHĀS. 101, 387. गलिता ऋचः Schol. zu VS. PRĀT. 4, 175. — caus. 1) 2) lies durchsehen, durchsieben. अत्यन्तप्रुक् पद्व्यं मुपिष्टं वस्त्रगालितम् । तत्स्याच्चूर्णम् BHĀVAPR. im ÇKDR. u. चूर्ण. — intens. अलगत्यमान Nir. 7, 13.

— नि false Lesart; vgl. Spr. 3733.

— निम् abspringen, abfliegen: कोदण्डनिर्गलितकाण्डसमूहयतिः SĀH. D. 197, 8.

— वि 2) कराद्विगलितः BHĀG. P. 10, 43, 6. — 3) विगलितोदुपति VARĀH. BRH. 4, 6. शशी विगलितच्छायः KATHĀS. 124, 190. विगलितसकल-ल्लेश SARVADARĀNAS. 103, 3. 17, 11.

गलगण्ड 1) NILAK.: गले गण्डेन भालदेशेनाभिघातस्तेन पाषाणसदृशा-ङ्गवात्तपोरभिघातेन विस्फुलितङ्गात्पत्याशानिं वञ्चमिव ससुगुरित्यर्थः. — 2) Verz. d. Oxf. H. 313, b, 34. 337, a, 10 v. u.

गलत्तिका HALĀJ. 2, 162. देवालयेषु ये द्युर्वृद्धयारा गलत्तिकाः KĀÇIKH. 12, 55 (nach AUFRECHT).

गलवार्त्त lies für die Kehle lebend und vgl. Spr. 1310.

गलकस्तय (von गलकस्त) adj. Jmd (acc.) an der Kehle packen, erwürgen: सभायामस्माकं न को ऽपि विद्यते य एनं गलकस्तयति Hit. JOURN. 1960. गलकस्तित (vgl. auch u. गलकस्त) Verz. d. Oxf. H. 236, a, 38.

गलि = वल्लवी UGĒVAL. zu UṆĀDIS. 4, 117. ein junger Stier; vgl. oben u. गडि.

गलितक ein best. Metrum SĀH. D. 361.

गलु vgl. गल्वर्क 1), मसार 1) und मुसारगल्व.

गल्भु mit अय vgl. अयगल्भ.

— प्र, यस्याः स्मरणमात्रेण प्रगल्भते विपश्चितः Verz. d. Oxf. H. 170, b, No. 380, Z. 8. wagen, mit infin. KATHĀS. 83, 58. 74, 69. Dieselbe Bed. RĀGĀ-TAR. 2, 96. sich geltend machen: इत्यनुमानं प्रतिसाधनं प्रगल्भते macht sich als Gegenbeweis geltend SARVADARĀNAS. 128, 8.

गल्भ 1) zu streichen; vgl. oben अयगल्भ.

गल्ल (aus गण्ड) HALĀJ. 2, 367. एतस्य गल्लावुत्फुल्लौ नुरेण विपाटय KĀÇIKH. 8, 39 (nach AUFRECHT). Spr. 3779. 4032, v. l. गल्लोपधानीय Ohrkissen PAÑĀT. 123, 9.

गल्लकी f. N. pr. eines Flusses Verz. d. Oxf. H. 149, a, 41. ०त्त N. pr. einer Oertlichkeit 339, b, 14.

गल्व vgl. u. गल्वर्क 1), मसार 1) und मुसारगल्व.

गल्वर्क 1) vgl. u. मसार 1). — 2) HALĀJ. 2, 172.

1. गव 1) vgl. noch वळ्, मळ्. — 2) zu streichen; s. u. मायमा.

गवान्त 1) a) am Ende, zu गवान्तान्त vgl. ज्ञानगवान्त.

गवान्ततन्त्र n. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 292, a, 11.

गवादन 2) a) lies ein Trog, aus dem Kühe gefüttert werden st. dass. und vgl. u. द्रोण 12) a).

गवामिध s. u. मिध 3).

गवायुत (1. गव + अ^०) n. N. pr. eines Tirtha BHĀG. P. 10, 79, 18.

गवाशिर, so zu lesen st. गवाशिर.

गवेधुक 2) f. Schol. zu KĀTJ. ÇR. 15, 1, 28. ÇAT. BR. 19, 1, 1, 8. auch गवेधुक (wenn nicht गा^० zu lesen ist) HARIV. 11164. गवेधुकः कुसुम्भवी-ज्ञाकारस्नानाद्यविशेषः NILAK.

गवेश Z. 2 füge P. vor 4, 2, 75 hinzu.

गवेय्, गवेययति aufsuchen, ausspüren Spr. 4016. suchen KATHĀS. 56, 50. गवेय्यताम् । यो ऽसाविक मया दृष्टो महात्मा ह्य स तिष्ठति ॥ 81, 81. मया ताश्च गवेयिताः 118, 121.

गवेय nom. ag. s. धर्म^०.

गवेयण 4) KATHĀS. 86, 56.

गवेयिन् 1) KATHĀS. 73, 167. 92, 23.

गव्यति 2) PAÑĀT. BR. 16, 13, 11.

गहन 1) अकलितगहनावधीनि दुःखानि KATHĀS. 123, 339. — 2) b) त-रु^० Spr. 3993. इन्द्रियार्थ^० 371. — c) ein Metrum von 92 Silben Ind. St. 8, 107. — 3) f. अा Schmuck ÇKDR. nach dem Devl-P.

गह्वर 1) proparox. TS. 5, 3, 10, 4. als Beiwort eines Dummkopfes wohl so v. a. verworren, confus KATHĀS. 61, 39. 41. — 2) b) auch so v. a. Leere:

गह्वरीभूत HARIV. 11283.

1. गा 1) मुक्ताफलम् — अगात् ging auf eine Perle zu Spr. 3231.

— अग्नि 1) रात्रा कृष्टस्तम्भगात् ging ihm entgegen KATHĀS. 51, 176. — 2) am Schluss, auch ed. Bomb. अ-यगात्.

— परि 4) lies umgehen so v. a. das Ziel verfehlen, nicht dahinter kommen, keine Kenntniss von Etwas erlangen. परिशब्दे निषेधे Schol.

— विपरि umfallen, umstürzen: कथं स्वयं वै शकटं विपर्यगात् BHĀG. P. 10, 7, 8.

2. गा, यः शैथैर्दार्यप्रङ्कारमयो जनतया जगे so v. a. der beim Volke hiess KATHĀS. 91, 7. गीयते heisst, wird genannt SARVADARĀNAS. 163, 12. fg. — गीत 2) a) गीता = भगवद्गीता Verz. d. Oxf. H. 2, b, 2. 3, b, No. 24. 113, b, 20. 182, b, 33. 270, a, 31. ०तत्त्वप्रकाशिका HALL 118. ०तात्पर्य 93. ०तात्पर्यप्रुद्धि 117. ०भाष्य 92. 117. ०भाष्यविवेचन 117. ०व्याख्या 120. ०व्याख्यान 117. ०सार 121. ०हेतुनिर्णय 132. गीतामृतत-रुंगिणी 120. गीतार्थविवरण 203. — 3) zerfällt in गान्धर्व und गान Verz. d. Oxf. H. 199, b, No. 472. in मार्ग und देशी 200, a, No. 473. गीतं वाद्यं नर्तनं च त्रयं संगीतमुच्यते b, No. 476. unter den 64 Kalā 217, a, 1. जग्रा-ह पाद्यमृवेदात्सामभ्यो गीतमेव च 263, b, 24. Titel von 4 Hymnen auf Kṛshṇa HALL 131. — intens. जेगीयते wird oft —, wird steif und fest behauptet SARVADARĀNAS. 40, 1. 122, 1.